

Η σύγχρονη τραυματισμένη Ορθοδοξία – Οι Ηγέτες της Ορθοδοξίας ηθικοί αυτουργοί του Πολέμου Ορθόδοξων Λαών.

Γράφει ο Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφείμ.

Ο ιστορικός της σύγχρονης Ιστορίας της Ανθρωπότητας, χωρίς δυσκολία, θα τόνιζε και το αυτονόητο ότι, μεταξύ άλλων, και οι αντιπαραθέσεις και διχόνοιες των Εκκλησιαστικών μας Ηγετών της Ορθοδοξίας οδήγησαν στις αντιπαραθέσεις και διχόνοιες των Πολιτικών Ηγετών Ορθόδοξων Λαών και στη ανθρώπινη τραγωδία του Πολέμου ανάμεσα σε Ορθόδοξους Λαούς.

Σήμερα που εορτάζουμε την εορτή της Ορθοδοξίας, η ψυχή μας θλίβεται βαθύτατα που βλέπουμε τα καθημερινά δεινά του τραγικού πολέμου ανάμεσα σε Ορθόδοξους Λαούς, των Ουκρανών αδελφών μας και των Ρώσων Αδελφών μας. Προσευχόμαστε όλοι μας με τη βοήθεια του Θεού και τις πρεσβείες της Παναγίας, των αγίων Ισαποστόλων Όλγας και Βλαδιμήρου κι όλων των Αγίων μας για την άμεση κατάπαυση του πυρός και την επιλογή του ειρηνικού διαλόγου για την επίλυση όλων των προβλημάτων μεταξύ των δύο εμπόλεμων χωρών με σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο και στη προστασία όλων εκείνων που δεν χρησιμοποιούν όπλα και είναι τα αθώα θύματα αυτής της σύγχρονης πολεμικής τραγωδίας, των αόπλων, των γυναικών και των ανυπεράσπιστων αθώων παιδιών.

Προσευχόμαστε όσο ποτέ άλλοτε, η Διεθνής Κοινότητα, ενωμένη, να προλάβει με κάθε τρόπο με τον ειρηνικό διάλογο, την άμεση απειλή ενός Πυρηνικού Πολέμου, αλλά και την άμεση κατάπαυση του πυρός. Ήδη οι νεκροί, άρχισαν να γεμίζουν τα νεκροταφεία, και όλοι σχεδόν είναι νέοι, μεγάλη ανθρώπινη τραγωδία οι γονείς να θάβουν τα παιδιά τους. Οι πρόσφυγες έγιναν σε λίγες ημέρες εκατομμύρια, η ακρίβεια των τιμών αποτελεί πλέον μια καθημερινή οικονομική κρίση, τόσο για τους Λαούς των δύο εμπόλεμων χωρών, όσο και για όλο το πληθυσμό της Γης. Χωρίς ειρηνικό διάλογο για τη λύση όλων των πολύπλοκων προβλημάτων και τη συνεργασία όλων, το μέλλον μας είναι αβέβαιο και για την ασφάλεια μας και την ειρηνική μας πορεία για την επιβίωσή μας. Ο Θεός να μας ελεήσει και να φωτίσει τους ισχυρούς της Γης να συνεργασθούν για την υπόθεση της Ειρήνης και της Ασφάλειας μας και με ειρηνικά μέσα να προστατεύονται τα Ανθρώπινα Δικαιώματα όλων μας με κοινωνική Δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια.

Η κάθε μορφή πολέμου στην εποχή μας είναι μια ανεξέλεγκτη μεγάλη φωτιά που απειλεί να κάψει όχι μόνο όσους εμπλέκονται στο Πόλεμο, αλλά να επεκταθεί και σε κάθε σημείο του Πλανήτη μας που θα πληρώνουμε το κόστος της με τις υπερβολικές τιμές σ' όλα τα προϊόντα και υπηρεσίες, που τα υφιστάμενα εισοδήματα θα φαίνονται ελάχιστα για να καλυφθούν, έστω και τα μισά νέα έξοδα, και το χειρότερο, δημιουργούνται ηθικά κίνητρα, η κάθε χώρα που νοιώθει ισχυρή να παίρνει το νόμο μέσα στα χέρια της και να κάνει ό,τι θέλει με τη δύναμη των όπλων κι όχι με τον ειρηνικό διάλογο. Αντί να συγκεντρωθούμε στα δεινά της Πανδημίας του κορωνοϊού για τη καλύτερη αντιμετώπισή της και στην από κοινού αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων της Κλιματικής Αλλαγής που μας απειλούν άμεσα όλους μας, ανοίξαμε ακόμη μια πληγή που δεν γνωρίζουμε την έκβασή της, όλα είναι απρόβλεπτα, με το ρίσκο ακόμη και ενός πυρηνικού ολοκαυτώματος.

Το μεγαλύτερο τραύμα που θα μπορούσε να ζήσει στην εποχή μας το Σώμα της Παγκόσμιας Ορθοδοξίας είναι ο πόλεμος μεταξύ Ορθοδόξων Λαών. Η καθημερινή αιμορραγία του Σώματος της Ορθοδοξίας, αδυνατίζει τόσο τα μέλη του Σώματος αυτού, αλλά και τη φωνή της να προστατέψει

τα Μέλη της και φυσικά ολόκληρη την Ανθρωπότητα να ζει με ειρήνη και ασφάλεια και κοινωνική δικαιοσύνη.

Να προσευχόμαστε τουλάχιστον οι Πνευματικοί Ηγέτες της Ορθοδοξίας να ενωθούν και να προτείνουν λύσεις για την κατάπαυση του πυρός και την επικράτηση της ειρήνης και της ασφάλειας. Η Ιστορία θα καταγράψει ότι οι αντιπαραθέσεις και οι διχόνοιες ανάμεσα στους Ορθόδοξους Πνευματικούς μας Ηγέτες των τελευταίων ετών οδήγησαν εν πολλοίς και στις αντιπαραθέσεις και διχόνοιες των Πολιτικών Ηγετών Ορθόδοξων Λαών που μας οδήγησαν στην τραγωδία του Πολέμου μεταξύ Ορθοδόξων που το κόστος του πόνου και των τραγικών συνεπειών της σύρραξης αυτής θα τη πληρώσουμε όλοι μας και μάλιστα πολύ ακριβά και απρόβλεπτα.

Πριν να φθάσουμε στο μεγαλύτερο Σχίσμα που γνώρισε στην Ιστορία του ο Χριστιανισμός, το 1054, είχε προηγηθεί, ο διχασμός και η αντιπαραθέση της τότε Εκκλησιαστικής μας Ηγεσίας. Όταν έγινε η εκλογή ως Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως του γιού του Αυτοκράτορα του Ιγνατίου και στη συνέχεια του Αγίου Φωτίου του Μεγάλου, δύο Σύνοδοι, μια που υποστήριζε τον Ιγνάτιο καθαίρεσε τον Φώτιο, και μια που υποστήριζε το Φώτιο καθαίρεσε τον Ιγνάτιο. Ο Πάπας της Ρώμης Νικόλαος ενεθάρρυνε την διαίρεση των, κι όταν ακόμη τα βρήκαν Ιγνάτιος και Φώτιος, αναγνωρίζοντας τη καθαίρεση του Μεγάλου Φωτίου. Ο Πάπας εισήγαμε μάλιστα και το αλάθητο του με τις αντιπαραθέσεις στην Ανατολή. Ήταν όμως θέμα χρόνου να πληρώσει το κόστος των αυθαιρεσιών του με τους Διαμαρτυρόμενους που άρχισαν να διαμαρτύρονται και φθάσαμε στο Πρωτεσταντισμό, μια από τις μεγαλύτερες χριστιανικές ομάδες που προήλθαν από τα σπλάχνα των Χριστιανών της Ρώμης. Στην Κωνσταντινούπολη ο Βασίλειος δολοφόνησε τον αυτοκράτορα και έγινε Αυτοκράτορας. Η πορεία προς την πτώση της Πόλης ξεκίνησε, το 1204, με τη λεηλασία της Κωνσταντινούπολης από τους χριστιανούς μισθοφόρους για υλικό πλουτισμό, αποτέλεσε μια ασταμάτητη αιμορραγία για όλη την Βυζαντινή αυτοκρατορία που πλέον αδύνατη δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει νικηφόρα την άλωση της το 1453 από τους φανατικούς μουσουλμάνους του Μωάμεθ.

Ποτέ δεν είναι αργά οι σημερινοί Ορθόδοξοι Ηγέτες μας να ενωθούν ξανά και να μας προτείνουν με τη βοήθεια του Θεού και τις προσευχές όλων μας λύσεις ειρηνικές για να προστατευθούν και οι Ορθόδοξοι Λαοί και η Ανθρωπότητα. Ο καλύτερος τρόπος να τιμήσουμε την μεγάλη εορτή της Ορθοδοξίας είναι η αποκατάσταση της τραυματισμένης ορατής Ενότητας της Ορθοδοξίας και η κοινή μας δράση για το καλό όλης της Ανθρωπότητας («ειδότι ούν καλόν ποιείν και μη ποιούντι, αμαρτία αυτώ εστί» επιστολή Ιακώβου 4,17. =εκείνος που ξέρει τι καλόν πρέπει να κάνει και δεν το κάνει, αμαρτάνει).

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>